

در این رساله به درخواست یکی از دوستان احادیث شرح المواقف سید شریف جرجانی استخراج و بررسی شده است.
 [دنا ۱۰۳۴/۲ معجم المؤلفین ۱۲۸/۵؛ کشف الظنون ۱۸۹۳/۲ و ۱۱۴۹؛ دار صدام ص ۸۶]

مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه ۲۲۲۱۳؛ آغاز؛ بسم الله الرحمن الرحيم، السلام على عباده الذين اصطفى و بعد فقد سألني بعض الأعزه ادام الله لى وله التوفيق و اذا قتى و اياه حلاوه التحقيق ان اخرج له الاحاديث و الآثار الواقعه في شرح المواقف؛ انجام؛ وقد فتنا سليمان و القينا على كرسيه جسدا خط؛ نسخ، کا: زکریا بن محمد شافعی، تا: ۱۰۶؛ مجدول؛ اهادی: رهبر، فروردین ۱۳۷۴؛ کاغذ: نخدوی، جلد: مقوای ۶، ۲۳ سطر، اندازه: ۲۵×۲۵ سم [اهدائی رهبر: ۲ اخبار-۱۸۹]

● تخریج الأحادیث و الآثار الواقعه في منهاج البيضاوی / حدیث / عربی

taxrīj-ul ahādīt wa-l ātār-il wāqi'a fī minhāj-il baydāwī عراقي، عبد الرحيم بن حسين، ۷۲۵ - ۸۰۶ قمری (1326 - 1404)

رساله مختصری در احادیثی که قاضی بیضاوی در منهاج آورده و نیز نقل روایان و بررسی و سند احادیث از جهت ارسال، صحت و ضعف آنها.

مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه ۲۴۵۹۶؛ آغاز؛ بسم الله الرحمن الرحيم، كما ينبغي لجلاله؛ انجام؛ لكان اسفل الخف اولی بالمسح من اعلاه و رواه ابو درداء

خط؛ نسخ، کا: حامد حسين بن مولانا السيد حسين معماei، تا: ۱۳۲۵؛ اهدائی: رهبر، اسفند ۱۳۷۶؛ کاغذ: نخدوی فرنگی، جلد: مقوای عطف تیماج، ۶، ۲۱ سطر، اندازه: ۱۶/۳×۲۵ سم [اهدائی رهبر: ۲ اخبار-۱۸۹]

● تخریج القوافي على تاريخ الصاحب / عروض و قافیه / عربی

taxrīj-ul qawāfi 'alā tārīx-iš sāhīb صاحب بن عباد، اسماعیل بن عباد، ۳۲۶ - ۳۸۵ قمری sāheb ebn-e 'abbād, esmā'ił ebn-e 'abbād (939 - 996)

رساله‌ای است در فن قافیه ولی بسیار کوتاه.
 آغاز؛ بسم الله، حرف الروى الذي بنى عليه الشاعر قصيده و لا بد لشعر منه انجام؛ و الموفول و الصحيح و التام و الوافي و المعدى قد تم تفسيرها في احسن آخر هذا الكتاب
 [دنا ۱۰۳۴/۲ نسخه ۳]

● تخت الرمل / رمل / فارسی
 text-or raml
 در رمل و اصول و قواعد و اشکال مختلف آن که در هفت اقلیم تعلیم شده است.

قم؛ مسجد اعظم؛ شماره نسخه ۳۲۲۹/۱؛ آغاز؛ بسم الله الرحمن الرحيم ... و بعد هذه الرمل من كتاب الأقليدي جهت از جهان الرمل که آنرا تخت الرمل دانسته ایم مشتمل بر هفت اقلیم اول در قاعده سالیانه به طریق جمهور و استادان؛ انجام؛ دشمنان و بند و زندان سر نفس؛ مطلوب؛ اصل شجره و عقل نهایت و نفس کل و این اشکال شائزه گانه منسوبات خانهای خودند خط؛ نستعلیق نازیبا، بی کا، تا: قرن ۱۳؛ با جداول و اشکال؛ جلد: مقوا اسلامی عطف تیماج قهوه‌ای، ۴۹، ۱۷ سطر، ۲۶×۲۶ سم [ف: ۱ - ۳۸۰]

● تخته پوست / عرقان و تصوف / فارسی
 taxte-ye pūst
 در تأویل آلاتی که دراویش به کار می‌برند و تفسیر حروف هر یک از آنها به یکی از آداب تصوف با شواهدی از آیات و احادیث اهل بیت علیهم السلام، بیشتر آن به روش سؤال و جواب می‌باشد؛ در پنج «باب» کوتاه؛ باب: آیه پوست؛ باب: در بیان طریقت؛ باب: در بیان کوجک و کچکول؛ باب: در بیان پری و مریدی؛ باب: ثمره دوازده ارکان [دنا ۱۰۳۴/۲]

قم؛ مرکز احیاء؛ شماره نسخه ۱۷۶۶/۴؛ آغاز؛ والله جعل لكم من يوتكم سكتاً و جعل لكم من جلود الأئمَّة يوتاً ... اگر ترا پرسند که فرض پوست بگو تکییر پر است؛ انجام؛ پنجم بمدعای امت حضرت محمد صلى الله عليه و آله مشغول بودن، ششم از نماز آگاه بودن، و الله اعلم بالصواب. خط؛ نستعلیق، کا: رضا قلی بن نور الله (مشهدی)، تا: ۱۲ شعبان ۱۰۸۵؛ جلد: تیماج قرمز، ۶، ۱۵ سطر، ۱۵×۲۰ سم [ف: ۵ - ۱۷۵]

« تخریج احادیث الایحیاء » تذكرة الاصفیاء

● تخریج احادیث شرح المواقف / حدیث / عربی
 taxrīj-u ahādīt-i š.-il mawāqif
 سیوطی، عبد الرحمن بن ابی بکر، ۸۴۹ - ۹۱۱ قمری soyūtī, 'abd-or-rahmān ebn-e abī-bakr (1446 - 1506)
 وابسته به: شرح المواقف السلطانية = شرح مواقف؛ جرجانی، علی بن محمد (۸۱۶-۷۴۰)

چاپ: متن فارسی این اثر در لاہور پاکستان چاپ شده است.
[ترجمه‌های متون فارسی به زبان‌های پاکستانی؛ ۱۷۷؛ دانشنامه ادب فارسی ۹۰۱/۴ فهرستواره متزوى ۱۲۱۵/۲ و ۱۲۲۹؛ مشترک پاکستان ۳۹۶/۱۰]

قلم: موعشی؛ شماره نسخه: ۱۸۸۶
آغاز: بسمله. حمدله. والصلوة والسلام على نبی محمد و آله و أصحابه أجمعین. بیت: بعد حمد خدا و نعمت رسول ×× بشنو این قصه را بسمع قبول. عنوان نامه نامی و صحیفه گرامی بنام شاهنشاه عالم پناه ... اما بعد چنین گوید بنده ضعیف در گاه خلائق پناه جوهر که چون سعادت ازلى و عنایت حضرت لم یزلى شامل حال بنده بود؛ انجام: از بنده خاکسار جوهر و از ملک و ملایک امین باد. معروض ضمایر منیر آینه مثل ارباب فضل و کمال آنکه بر سهو قلم رانده و جرمیه اش را عفو فرمایند چنانچه سبب افتخار خواهد بود ...

كتابخانه موزه بریتانیا در لندن، شماره 16711؛ خط: نستعلیق، کا: نظر بن طالب حسینی، تا: ۲۶ جمادی الثانی ۱۰۱۹ق؛ مجلدول، با سرلوح؛ ۱۵ ص، ۲۹۱ سطر [عکسی ف: ۵-۱۶]

تذكرة واله داغستانی → ریاض الشعرا

● التذكرة و التبصرة في الحديث = الالفية في اصول الحديث / شعر، درایه / عربی

at-tadkira wa-t tabṣira fi-l ḥadīt = al-alfiya fi usūl-il ḥadīt

عرائی، عبد الرحیم بن حسین، ٧٢٥-٨٠٦ قمری

‘erāqī, abd-or-rahīm ebn-e hoseyn (1326-1404)

تاریخ تأثیف: شنبه ۳ جمادی الثانی ۷۶۸؛ محل تأثیف: مدینه منوره

خلاصه و گزیده کتاب «علوم الحديث» عثمان بن عبد الرحمن معروف به ابن الصلاح (٤٣-٦٤٣ق) است. عراقی آن را در جمادی الثاني ۷۶۸ در مدینه منوره در حدود ۱۰۰۰ بیت به نظم درآورده سپس تلخیص را در ۲۵ رمضان ۷۶۱ به نام «فتح المغیث» شرح نموده است. نویسنده در مقدمه می‌گوید اگر فعل و ضمیر مانند «قال» متعلق به یک شخص و با لفظ شیخ به طور مطلق به کار رفته باشد، منظور ابن صلاح و اگر مثنی باشد مسلم و بخاری مورد نظر می‌باشد. در این کتاب به اقسام حدیث و توضیح آن پرداخته شده و هر یک شامل چندین مبحث است.

آغاز: يقول راجی ربه المقتصدر ×× عبد الرحيم بن الحسين الاثري / من بعد حمد الله ذي الآلاء ×× على امتحان جل عن احصاء / فهذه المقاصد المهمة ×× تذكرة للمبتدى و المسند

تبصرة للمبتدى ×× تذكرة للمبتدى و المسند
انجام: فربنا محمود و المشكور ×× اليه منا ترجع الأمور / و افضل الصلاة و السلام ×× على النبي سيد الانام

دروبدی، محمد بن محمد علی، ق ۱۴ قمری dorüdī, mohammad ebn-e mohammad 'alī (- 20c)
شصت و دو مجلس با پنج مجلس الحقی و مقدمه‌ای است در مواعظ و آداب اسلامی و شناخت اصول اعتقادی، تنظیم شده برای واعظان و اهل منبر و هر مجلس دارای خطبه‌ای جداگانه می‌باشد و در پایان آنها اشاره به مصائب حضرت سید الشهداء (ع) شده است.

آغاز: الحمد لله رب العالمين و العاقبة للمنتقين ... و بعد چنین گوید بنده خاطی و مستمد فیوض ازلی [فهرستواره متزوى ۳۷۸/۶]

مشهد: امام هادی؛ شماره نسخه: ۴۸

آغاز: برابر

خط: نسخ، کاتب = مؤلف، تا: اوایل قرن ۱۴؛ چند یادداشت به تاریخ‌های ۱۳۱۳-۱۳۲۸-۱۳۳۸ دیده می‌شود؛ جلد: تیماج قهقهه‌ای، ۴۱۱گ، مختلف السطر، اندازه: ۳۲×۲۱ [ف: ۴۰]

قم: مرکز احیاء؛ شماره نسخه: ۲۴۰

نسخه اصل: همان نسخه بالا [عکسی ف: ۷-۱۲]

● تذكرة الوعظين / گوتاگون / فارسی

tazkerat-ol vā'ežīn

مشهد: رضوی؛ شماره نسخه: ۲۳۵۷۹

آغاز: بسمله و به نستین، الحمد لله رب العالمين ... و بعد بدانکه؛ انجام: انجل الناس من بخل بالسلام.

خط: نستعلیق، بی کا، تا: قرن ۱۳ [رایانه]

● تذكرة الواقعات / تاریخ هند، تاریخ / فارسی

tazkerat-ol vāqe'āt

جوهر آفتابه چی، ق ۱۰ قمری

jowhar-e āftābe-čī (- 16c)

تاریخ تأثیف: ۹۹۵

تحریری از «تاریخ همایون شاهی» است که خاطرات همایون پادشاه (۹۳۷-۹۶۳ق) از رویدادهای روزگارش است که پس از مرگش فراهم ساخته شد. جوهر به فرمان همایون تأثیف این اثر را آغاز کرد، اما در ۹۹۵ پس از مرگ همایون آن را به پایان برد. کتاب در ۳۳ فصل با عبارت‌هایی ساده نوشته شده و دارای اطلاعاتی ارزشمند از تاریخ آن دوره شبه قاره است. این کتاب را میجر چارلز به انگلیسی برگردانید و سید معین الحق نیز آن را به اردو درآورد و به همت انجمن تاریخ پاکستان چاپ شده است. احمد الدین احمد نیز این کتاب را به اردو ترجمه کرده و در سال ۱۳۷۰ در کراچی به چاپ رسیده است. (ابوالفضل حافظیان)

العرب مفارقة للدين؛ ۸. في إن جبهم إيمان وبغضهم نفاق؛ ۹. في وصيته (ص) بالعرب؛ ۱۰. في إن من غش العرب لم تنه شفاعة النبي (ص)؛ ۱۱. في إن هلاك العرب من الشرط الساعة؛ ۱۲. في دعائهما (ص) للعرب؛ ۱۳....؛ ۱۴. في دعائهما (ص) لقبائل من العرب؛ ۱۵. في قبائل قبائل مثلك العرب، مؤلف دراين فضل روایاتي را در مورد قبائل العرب (قريش، أنصار، أحنون، أزد، أسد بن حزيمه، أسلم، الأشعريين، تميم، جهينة، عذرنة بن سعد، قيس، مدحاج، مرة بن عيد، بنى مصر، بنى ناجي، المغافر، السكاك و السكون) را ذكر نموده است؛ ۱۶. في قوله (ص) أنا سابق العرب؛ ۱۷. فيما ورد انه لا يتزل وحي على نبيلا بالعربيه؛ ۱۸. في ان كلام اهل الجنة بالعربيه؛ ۱۹. في ان كلام من يحسن العربية بالفارسيه نفاق؛ ۲۰. فيما ورد ان الكلام بغير العربية نقص بالمروة. (صدرائي) آغاز: الحمد لله الذي فضل العرب بيعثة نبيهم سيد البشر نبيا... وبعد فقد اوجب الله عز وجل على العلائق حب العرب ونصفهم چاپ: بمبئي، ۱۶ ص، ۱۳۰۳ق.

[رسکیس ۱۳۹۸/۲؛ معجم المؤلفین، کحاله (چاپ جدید) ۱۳۰/۲]

۱. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۳۸۶/۲
آغاز: برابر؛ انجام: عن النبي (ص) قال من تكلم بالفارسيه زادت فيه خيبة ونقتض من مرؤته ... وروى هذا الحديث من طرق اخر وفي هذا القدر كفاية
بی کا، تا: قرن ۱۱؛ جلد: مقوا، ۴ گ (۱۴-۱۱ پ) [ف: ۴۶۴-۳۷]

۶. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۶۷۳/۵
النجام: حديث اخرجه البزار هكذا في مستنه و اخرجه غيره بمعناه وقال رجاله كلها ثقات الباب السابع عشر.

خط: نسخ، کا: عبدالله بن محمد حسن هشتروodi، تا: ۱۳۳۷؛ افتادگی: انجام؛ ۶ گ (۳۰-۳۵ پ)، ۲۱ سطر، اندازه: ۲۱×۱۴ سم [ف: ۲۱۷-۲۰]

● المحدث الفاصل بين الرواوى والواعى / درایه / عربی
al-muhaddit-ul fâsil bayn-ar râwî wa-l wâ'i
رامهرمزی، حسن بن عبد الرحمن، - ۳۶۰ قمری
râmhormozî, hasan ebn-e 'abd-or-rahmân(- 972)
از نخستین مجموعه کتاب‌هایی است که در قواعد مربوط به قبول یا رد احادیث منسوب پیامبر (ص) نوشته شده و آن را اولین و بزرگترین کتاب در زمینه مصطلح الحديث دانسته‌اند؛ چرا که قبل از ابن خلاد کتابی به جامعیت و تفصیل کتاب ماندگار وی یافت نمی‌شد. ابن حجر عسقلانی درباره این کتاب در نزهه النظر فی شرح نخبة الفکر - نوشته است: «... و هو أول كتاب صفت في علوم الحديث في غالب الظن و ان كان يوجد قبله مصنفات مفردة في أشياء فنونه، لكن هذا أجمع ما جمع في ذلك في زمانه». رامهرمزی این کتاب را در رد کسانی نوشته که در صدد تضعیف شأن اهل حدیث بوده‌اند. وی ارزش و قدر

۲. یزد؛ صدوقي یزدي؛ شماره نسخه: ۱۲۵/۲
خط: نسخ، کا: احمد بن محمد بن مبارک بن حسین الساری بحرانی، تا: ۱۱۰۶ ق؛ ۱۷ گ (۴۱۴-۴۳۰ پ)، اندازه: ۲۳×۳۱ سم [ف: ۱۰۳-۳]
۳. قم؛ موعشی؛ شماره نسخه: ۱۰۰۹۹/۲
خط: نسخ، کا: شیخ احمد بن بحرانی، تا: قرن ۱۳؛ مصحح، مقابله شده؛ قطع: وزیری [سیراث شهاب: س ۸-۲] [۲۲-۲ سطر، اندازه: ۱۵۸۰۸/۲]
۴. قم؛ موعشی؛ شماره نسخه: ۱۹۶-۴۰
آغاز و انجام: برابر
خط: نسخ، کا: علی بن عباس بن علی کرزکانی بحرانی، تا: اوآخر قرن ۱۳؛ مصحح، محشی؛ ۵۵ گ (۹۵-۱۴۸)، ۲۱ سطر، اندازه: ۱۷۷۱ سم [ف: ۱۹۶-۴۰]
۵. تهران؛ سپهسالار؛ شماره نسخه: ۱۷۴۶/۲
آغاز و انجام: برابر
خط: نسخ، کا: حسین هندی، تا: ۱۲۶۹ ق؛ ۴۶ گ (۳۴۶-۳۹۱ پ) [ف: ۳۰۴-۱]
۶. قم؛ موعشی؛ شماره نسخه: ۱۱۱۵/۲
آغاز و انجام: برابر
خط: نسخ، کا: محمد صالح بن ابی طالب بن علی اکبر بن محمد اساعیل بن محمد مهدی بن محمد خلیل قزوینی شیرازی، تا: ۱ ربيع الاول ۱۲۹۶ ق؛ با علامت بلاغ، با نسخه اصل مؤلف به تاریخ ۲۲ ذیحجه ۱۱۰۴ مقابله شده؛ تملک: فرهاد میرزا، محمد بن علی بن ابراهیم، عبدالحسین رازی به تاریخ هشتم جمادی الثانی ۱۲۸۴ موسوی به تاریخ ۱۲۹۲ ق؛ مهر: «الراجی الى الله عبد الجواب الموسوی» (بیضی)، «عبدہ محمد هاشم» (مریع)؛ ۱۹ گ (۳۶۸-۳۸۶ پ)، ۳۱ سطر، اندازه: ۲۰×۳۰ سم [ف: ۲۸۶-۳]
۷. همدان؛ مدرسه غرب؛ شماره نسخه: ۱۱۲/۶
آغاز: قوما من شیعتالم یموتو فیقولون بعث فلان فلان و فلان من قبورهم و هم مع القائم (ع)؛ انجام: برابر
خط: نسخ، بی کا، بی تا؛ افتادگی: آغاز (از اوآخر باب ۳۹ شروع شده؛ جلد: پارچه، ۲۶ ص (۳۴۶-۳۲۱)، قطع: رحلی [رشت و همدان: ف: ۱۳۷۶]
- محجة القرب في محبة العرب / متفرقة / عربی
maḥajjat-ul qurb fi maḥabbat-il ‘arab
عرaci، عبد الرحيم بن حسين، ۷۲۵-۸۰۶ قمری
(erāqī, 'abd-or-rahîm ebn-e hoseyn) (1326 - 1404)
رساله مختصری است در باب لزوم حب عرب و نصیحت آنها، در بیست «باب» و در هر باب روایاتی را با ذکر سنده نقل نموده است. فهرست ابواب آن: ۱. فی ان الله عزوجل تغیر العرب من خلقه؛ ۲. فيما ورد من ابوالعرب؛ ۳. فی ان حب العرب حب للنبي؛ ۴. فی قوله(ص) احبا العرب لثلاث؛ ۵. فی انبقاء العرب نور في الاسلام؛ ۶. فی ان ذلهم ذل الاسلام؛ ۷. فی ان بعض

آغاز و انجام: برابر
خط: نسخ، بی کا، تابدر، عصر مؤلف، مصحح، محسن؛ جلد: ۱۵×۱۱ سم [ف: ۲۴-۲۲]، تیماج، ۶۸گ (۱-۶۸)، اندازه: ۱۵×۱۱ سم [ف: ۲۴-۲۲]

● قرة العین / عرفان و تصوف / فارسی
qurra-tul 'ayn
محمد عادل
mohammad 'adel

مشتمل بر مباحثی عرفانی و داستان‌های بسیار از مشایخ که آن را
جهت فرزندش نگاشته است. مؤلف از شاگردان ملا عبدالملک
مجدی افغانی و در آغاز کتاب سلسله طریقت خود را آورده
است و از آن معلوم می‌شود که از سلسله نقشبندیه می‌باشد.
آغاز: الحمد لله الذي جعل آداب العمل علامة قبول العمل ... بعد
از حمد خدا و صلاة بر رسول نصیحت مشفقاته از این پدر
لاشیء بی بضاعت.

[فهرستواره منزوی ۷۳۲۷/۸؛ ۱۷۶/۸]

قیم؛ مرکز احیاء؛ شماره نسخه: ۲۰۶۷
آغاز: برابر

نسخه اصل: کتابخانه عارف نوشه‌ی - پاکستان؛ خط: ستعلیق،
بی کا، تا: ۱۲۳۴؛ محسنی، مجدد؛ ۱۰۱ ص [عکسی ف: ۸۷-۶]

● قرة العین /
qurrat-ul 'ayn

شیراز؛ خانقه احمدیه؛ شماره نسخه: ۲۸۱/۳
کاتب = مؤلف، بی تا [نشریه: ۲۲۳-۵]

● قرة العین بالمرة لوفاء الدين / حدیث / عربی
qurrat-ul 'ayn bi-l- marra li-wafa'-id dīn
عرائی، عبدالرحیم بن حسین، ۷۲۵ - ۸۰۶ قمری
'erāqī, 'abd-or-rahīm ebn-e hoseyn (1326 - 1404)
نسخه‌ای است در حدیث‌خبر، فهرست عنوانین موجود: باب ۱. ...
عن الاستدانا و الشدید فی ذلک؛ ۲. ترغیب اصحاب الاموال فی
الاقراض و ما فیه الثواب؛ ۳. انتظار المسر و الوضع له؛ ۴. فیمن
رغب فی الاستدانا طلباً للعون و الاعانة؛ ۵. فی ان نفس المؤمن
مرتهنة بذینه حتیقتضی منه؛ ۶. فی استعاذه صلی الله علیه و سلم
من غبة الدين و ضلعيه و من الفقر و القلة و الذلة و امره التعوذ؛ ۷.
فی الادعیة المأثوره لوفاء الدين.

اراک؛ دهگان؛ شماره نسخه: ۳۲۲/۱
آغاز: ... بمهدتنا محمد و آله و صحبه [...؟] و الحمد لله الذي [...]؟
[...] الارزاق بین [...]؟ اما بعد فان الله تعالى لاما قسم الارزاق ...

آل، شفعاء يوم الجزاء. وبعد فيقول عبد المسكين صدرالدين ابن صالح ابن محمد الموسوي العاملی: هذه رسالة في النحو، أملتها نور بصری و مهجة قلبی الولد الأعز محمد تقی - و قی الله به سلم العلم و الفضل، وأحیا به ذکر آبائنا الماضین من قبل - و سمیته «قرة العین» و به تعالی أستعين. فصل. الكلام ...
انجام: و ليس للمعارف في الدنيا لذة اعظم من لذة العبادة ولذة
القرب من الله زلفی.
[الذریعه ۱۷: ۷۱]

۱. اصفهان؛ مدرسه صدر بازار؛ شماره نسخه: ۲۸۵

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، بی کا، تا: قرن ۱۳۵۴؛ ۱۳۵۴گ، ۱۴ سطر، اندازه: ۲۱×۱۵ سم [ف: ۱-۲۰۴]

۲. اصفهان؛ کتابخانه‌های اصفهان؛ شماره نسخه: ۷۰

آغاز: برابر؛ انجام: فهذا يا بني آخرما أردت تحريره و تحريره، وقد
صرفت فيه فوق شهر من عمری على حين و هن العظم مني و
اشتعل الرأس شيئاً، إذا أتاني تهیة سراج و فراش لقبری. أسأل الله
أن ينفعك به و إخوانه، و يلهمك معرفته؛ و يشد أركانك على
طاعته، و يذيقك حلاوة عبادته؛ فإن من رزق تلك اللذة عرف أن
الكسل كأبى الجعل يضيعه عبق الورد و أن المتعشر بزمرتها
كالبلط لا يوثر على الحمامه غيرها. و مازوى الله لذة هذه الدنيا
عن أوليائه بخلأ عليهم بها - تعالى عن ذلك علواً كبيراً - بل بخلأ
بهم عليها ! قد وقع الفراغ من تسوييده هذه الرسالة في اليوم السادس
من الأسبوع الرابع من الشهر الثاني من السنة من العشرة السادسة من
المائة الثالثة من الألف الثانية، من الهجرة التبوية، على مهاجرها
آلاف التحيه. و كان ذلك على يد أقل السادات عيسى بن المرحوم
السيد محمد على بن المرحوم السيد صالح بن المرحوم السيد
محمد العاملی. تم «مهر: عبد عیسی الموسوی»

توضیح: تاریخ مذکور در فرق یعنی «ششمین روز از چهارمین
هفت‌ماه صفر مذکور در تاریخ تأثیف یا کتابت، و هم نظر به
نitudن این تاریخ در نسخه آقای الفت - آنرا تاریخ استنساخ نسخه
مورد بحث داشته ام. لكن ظاهراً تاریخ تأثیف است نه تاریخ
استنساخ، و الله العالم .

خط: نسخ، کا: آقا سید عیسی بن محمد علی برادرزاده مؤلف،
بی تا: کاتب برادرزاده مؤلف و پدر سید جمال واعظ مشروطه
خواه معروف اصفهانی (مقتول در ۱۳۲۶) است تنها در یک جای
نسخه حاشیه‌ای مختوم به «نه، دام ظله» بخط کاتب نوشته شده،
نگارنده این فهرست نسخه را با نسخه آقای الفت مقابله و تصحیح
کرده و در «۲۸ شوال ۱۳۶۷» از آن فراغت یافته؛ ۲۸۲گ،
۱۴ سطر در متون (۱۴×۷/۵)، اندازه: ۱۴×۲۱ سم [فهرست روضاتی: ۳۲۵]

۳. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۸۰۱۶

بی کا، بی تا [دث. مجلس]

۴. قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۹۴۵۸/۱

فرستگان نسخه‌های خطی ایران (فنا)، جلد بیست و پنجم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران